

länder. Löneandelen av bruttonationalinkomsten har minskat i de flesta höginkomsländer. Dessutom är det uppenbart att det finns en allt större tendens till kortsiktighet bland de finansiella investerarna. De använder sig ofta av riskkapital, spekulativa kapitalinvesteringar m.m., och behandlar företagen som spekulationsverktyg, snarare än att investera i nya produkter, nya tjänster, hög produktivitet och hållbar teknik. I en situation där den makroekonomiska politiken hålls tillbaka av Europeiska centralbanken inom ramen för de nuvarande reglerna för euron, bemödar sig Europa om att skapa tillväxt för att tävla på lika villkor med befintliga och nya ekonomiska makthavare i världen.

På miljöområdet har medvetandet bland de europeiska medborgarna ökat om hotet från den globala uppvärmningen. Men hittills har de europeiska myndigheternas ansträngningar för att bekämpa det fenomenet inte varit situationen vuxen. Europa måste ta ledningen i den här kampen, vilket har skett på vissa områden, till exempel genom regleringen av farliga kemikalier. De framsteg som gjorts på europeisk nivå har nyligen skett tack vare utvecklingen av förnybara energikällor. Men i regel är skillnaderna stora mellan medlemsstaterna och åtgärderna är otillräckligt samordnade på ett europeiskt plan. Avregleringen är det dominerande temat för dagens Europeiska kommission, vilket har hindrat utvecklingen av miljöfrågorna.

Det sociala Europa har också varit offer för en överdriven tilltro till fördelarna med en avreglering. Så gott som inget lagförslag har lagts fram för att

stödja de europeiska arbetstagarna under dessa fyra år. En majoritet av kommissionen, varav de flesta är arbetsgivare, och vissa medlemsstater har kommit överens om att sätta stopp för utvecklingen av åtgärder, bland annat med avseende på arbetstid och uthyrd personal. En del regeringar har faktiskt ibland till och med undrat om det finns ett socialt Europa, och varit okunniga om det sextioåriga redan införlivade rättsliga åtgärderna om hälsa och säkerhet, europeiska företagsråd, jämlikhet, information och samråd. De har istället argumenterat för att Europa inte behöver någon social dimension, och därmed bortsett från att det europeiska integrationsprojektet måste ha stöd från befolkningen.

Europa har därför lidit skada på senare tid. Under de år som gått har det sociala Europa varit grundläggande för utvecklingen av Europa och det måste bli så på nytt. EFS strategi och åtgärdsplan visar vägen framåt.

European Trade Union Confederation (ETUC)
Confédération européenne des syndicats (CES)

Boulevard du Roi Albert II, 5
1210 Brussels
Tel + 32 2 224 04 11
Fax + 32 2 224 04 54/55
E-mail : etuc@etuc.org

www.etuc.org

SEVILLA-MANIFESTET

European Trade Union Confederation (ETUC)
Confédération européenne des syndicats (CES)

SEVILLA-MANIFESTET

antogs av EFS 11:e kongress i Sevilla, den 21-24 maj 2007

EFS är fortfarande engagerade för ett Europa som både är 'mer av Europa' och 'ett bättre Europa'. Ett integrerat Europa som förenas runt rättigheter och värden, bland annat fred, frihet, demokrati, grundläggande rättigheter, jämställdhet, hållbar utveckling, full sysselsättning och ett drägligt arbete, social dialog, skydd av minoriteter, allmän och lika tillgång till offentliga tjänster av hög kvalitet och en framgångsrik ekonomi som stöder social utveckling och anställningsskydd. Men det krävs fortsatt handling för att bevara en lämplig balans mellan de ursprungliga Lissabon-målen för tillväxt, miljöförbättringar och social sammanhållning. Denna balans kommer att gå förlorad om engagemanget för ett socialt Europa inte förnyas. Europa måste agera och ta itu med skatte- och välfärdskonkurrensen mellan medlemsstaterna, framför allt vad gäller bolagsskatten, välfärdssystemen och anställningsskyddet. Det är det enda sättet för oss att hejda ett 'race to the bottom'.

Därför var kongressen i Sevilla en ny etapp för EFS i utvecklingen mot en starkare, mer sammanhållen och mer inflytelserik organisation, till fördel för arbetstagarna i Europa och i världen. För att gå till aktion krävs det naturligtvis att en organisation är i stånd att kritisera och mobilisera, men också att föreslå, förhandla och agera. Vår uppgift är främst att göra aktionen effektiv och produktiv för att stärka den europeiska fackföreningsrörelsen och EFS kapacitet.

Det är nödvändigt att gå på offensiven. EFS måste möta ett antal politiska, ekonomiska, miljömässiga och sociala utmaningar. Dessa är komplexa. Men om vi ser det i förhållande till de utmaningar som våra föregångare klarade av (till exempel massarbetslöshet och fattigdom, krigets härjningar och återuppbyggnaden under efterkrigstiden, freden från 1945, störtandet av de sista diktaturena och kontinentens återföreande), har även vår generation förmågan att anta vår tids utmaningar. Vilka är då dessa utmaningar?

På det politiska området finns det tecken på att entusiasmen för Europeiska unionen har avtagit i en del länder, och att människor blir allt mer skeptiska till att skapa ett starkare och mer integrerat Europa. Enligt vissa fackliga organisationer finns en risk för att det uppfattas som om Europa tillåter globaliseringens värsta konsekvenser, där arbetstillfällena utlokaliseras till billigare platser och invandrare ofta är beredda att arbeta för lägre löner än lokalbefolkningen. Det kan leda till att fler blir mottagliga för enkla nationalistiska och protektionistiska argument, än för de mer komplicerade processer för att förstärka en europeiska integrationen; och att man då är mindre beredd att erkänna att det finns fördelar, men även nackdelar, med globaliseringen.

Vad beträffar det ekonomiska området är arbetslösheten stor i många länder, och trots de förbättringar, är många nya arbetstillfällen otrygga och dåligt betalda. Dessutom är den reella löneutvecklingen försumbar i vissa nyckel-

EFS planerar att gå till aktion på fem områden:

EN EUROPEISK ARBETSMARKNAD

- med fler arbetstillfällen av högre kvalitet och full sysselsättning;
- med europeiska standarder för bland annat anställningsvillkor, fackliga rättigheter och hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
- genom att bekämpa och vända den växande trenden mot allt fler tillfälliga arbeten;
- genom att leda en kampanj för en höjning av minimilönerna och reallöneökningar för de europeiska arbetarna;
- genom att prioritera en utjämning av löneskillnaderna mellan män och kvinnor;
- genom att bekämpa utlokaliseringen, stimulera förhandlingar om omstrukturering och skapa en mer solid ram för information, samråd och medinflytande, inklusive medverkan av oberoende experter vid omstruktureringar;
- genom att alltid främja jämlikhet och integrationen av jämställdhetsdimensionen; alltid bekämpa rasism, diskriminering och främlingsfientlighet;
- genom att kämpa för bättre ramar för rörlighet för de europeiska arbetstagarna baserat på principen om lika behandling på den plats där arbetet utförs eller tjänsten tillhandahålls;
- genom att främja en proaktiv invandringspolitik som banar vägen för laglig invandring och samtidigt bekämpar exploateringen av invandrade arbetstagare, inklusive illegala invandrare;
- genom att strida för fackliga rättigheter i fråga om strejker över nationsgränserna,
- genom att återuppta debatten om flexicurity med dem som strävar efter att sänka anställningskyddet och arbetslöshetsförmånerna,
- genom att uppmuntra till ett bättre socialskydd och välfärdssamhällen med fullständiga tjänster i fråga om minimiinkomster, pensioner, hälsa, långtidsvård, livslångt lärande, förmåner vid

sjukdom och arbetslöshet, en aktiv arbetsmarknad och barn tillsyn; samt positiva åtgärder för att göra det möjligt att ta hand om Europas åldrande befolkning;

- genom att kämpa för att stärka direktiven om arbetstid, europeiska företagsråd och utstationering av arbetstagare, samt att anta ett starkt direktiv om utthrd personal.

DEN SOCIALA DIALOGEN, KOLLEKTIVFÖRHANDLINGAR OCH ARBETARNAS MEDINFLYTANDE GENOM ATT

- uppmuntra en social dialog av hög kvalitet och en europeisk nivå för avgörande av tvister;
- i större utsträckning ta hänsyn till hur kollektivförhandlingar utarbetas och samordnas på europeiskt plan, inklusive på branschnivå, gränsöverskridande och internationell nivå i företagen, samt understödja de europeiska fackförbundens arbete;
- stärka kollektivförhandlingarna över gränserna i Europa för att gynna vars och ens förhandlingsposition och motverka illojal lönekonkurrens;
- införa bättre villkor för de europeiska företagsråden och uppmuntra arbetarnas medinflytande;
- kämpa för högre kriterier vid företagsstyrning genom att erkänna alla inblandade parter intressen, och inte bara aktieägarnas, samt ett ökat engagemang för ett verkligt socialt ansvar bland företag;
- exponera och bekämpa den så kallade kassino kapitalismen, dvs kortsiktig politik, genom beskattning, reglering och medinflytande.

EN EFFEKTIVARE EUROPEISK EKONOMISK, SOCIAL OCH MILJÖMÄSSIG STYRNING, BLAND ANNAT GENOM ATT

- ge nytt liv åt Lissabon-strategin för att genast omvärdera dess referensramar och plats i byggandet av Europa;
- utarbeta en politisk makroekonomisk ram som främjar tillväxt och innovation, fastställer ett högre inflationsmål och siktar på en tillväxtfrämjande valutakurs;
- främja en effektiv samordning av skattepolitiken;
- anslå en högre europeisk budget, framför allt för att främja utvidgningen och solidariteten mellan regioner och länder;
- utveckla bättre offentliga tjänster genom ett nytt europeiskt ramverk;
- utarbeta industriella och nyskapande strategier, med bland annat hållbar teknik, hög produktivitet, högkvalificerad arbetskraft, ett erkännande av den europeiska tillverkningssektorns fortsatta betydelse, en kraftig ökning av utgifterna för forskning och utveckling samt en bättre 'regleringsagenda' som inte bara utgår från ekonomiska kriterier utan även sociala och ekologiska;
- främja ett mer hållbart Europa med hjälp av 'intelligenta' tillväxtstrategier och andra produktion- och konsumtionsmönster med hänsyn till målsättningarna från Kyoto om koldioxidutsläpp; samt ta med miljö- och energifrågorna på den allmänna fackliga dagordningen.

ETT STARKARE EU MED

- ett skydd av grundmeningen med konstitutionsfördraget, framför allt stadgan om grundläggande rättigheter och den fackliga rätten att organisera sig och strejka;
- ett positivt synsätt till utvidgningen till baltländerna och Turkiet, med utgångspunkt i att

skyldigheterna förenade med en anslutning till EU är helt uppfyllda, även de fackliga rättigheterna; en frikostig grannskapspolitik gentemot Östeuropa och medelhavsområdet; ett samarbete med andra regioner över hela världen;

- ett synsätt till handeln som tar hänsyn till ILO:s rättigheter och standarder, gynnar sysselsättningen i Europa, motsätter sig utnyttjandet av handeln för att uppmuntra en aggressiv liberalisering i utvecklingsländerna, och strävar efter större överensstämmelse mellan handels- och utvecklingspolitiken, de sociala och miljörelaterade målen;
- en utrikespolitik som grundas på att skydda freden, anslutningen till FN och dess konstitution, hänsyn till rättsstaten, tillgripandet av 'mjuk' makt för att främja demokratin och de mänskliga rättigheterna samt ett absolut fördömande av terrorismen;
- ett införande av en genuin gemensam utrikes- och säkerhetspolitik i EU.

STARKARE FACKFLIGA ORGANISATIONER OCH ETT STARKARE EFS GENOM ATT

- utarbeta en rekryteringsstrategi för att hjälpa fackföreningarna att öka antalet medlemmar;
- bygga ett starkare EFS, med en större förmåga att leda kampanjer och främja en större solidaritet;
- arbeta med nya IFS och dess alleuropeiska regionråd, inklusive internationella fackliga organisationer och TUAC, för att bygga en solidarisk facklig organisation med inflytande över världen.